

همبستگی های فنوتیپی و ژنوتیپی در صد پروتئین دانه با چند صفت دیگر در گندم پائیزه

(*Triticum aestivum* L.)

عبدالمجید رضائی و بهجت اله منزوی کرباسی راوری

بترتیب استادیار و دانشجوی فوق لیسانس گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان.

تاریخ وصول سیزدهم خردادماه ۱۳۶۸.

چکیده

از تجزیه های واریانس و کوواریانس برای تعیین ضرائب همبستگی فنوتیپی و ژنوتیپی بین درصد پروتئین دانه، عملکرد دانه، عملکرد پروتئین دانه و شاخص برداشت ازت در ۳۶ ژنوتیپ گندم (متشکل از ۸ والد و ۲۸ دو رگ F_1 حاصل از تلاقی آنها) استفاده شد. ژنوتیپها در گلخانه و به صورت طرح کاملاً تصادفی در چهار تکرار ارزیابی شدند. کلیه ضرائب همبستگی بجز همبستگی های درصد پروتئین دانه با سایر صفات مثبت و از نظر آماری معنی دار بودند. طبق نتایج حاصل به نظر می رسد که می توان از طریق انتخاب برای عملکرد پروتئین دانه و شاخص برداشت ازت که نوعی شاخص انتخاب تلقی می گردند برای افزایش پروتئین در گندم استفاده نمود. انتخاب برای عملکرد پروتئین دانه و شاخص برداشت ازت به ترتیب از طریق افزایش عملکرد و بهبود راندمان تخصیص ازت بین دانه و کاه منجر به بهبود وضعیت پروتئین می شوند. بنابراین می توان از این دو صفت به عنوان نوعی شاخص انتخاب در برنامه های به نژادی استفاده نمود.

مقدمه

اقتصادی حائز اهمیت می شود. بدیهی است که افزایش عملکرد پروتئین از طریق افزایش عملکرد و یا درصد پروتئین دانه میسر می گردد، ولی وجود همبستگی منفی بین دو صفت اخیرالذکر امکان افزایش عملکرد پروتئین دانه را از طریق افزایش هر دو صفت مورد تردید قرار داده است. از طرف دیگر چنانچه ژنوتیپهای از غلات تولید شوند که بتوانند ازت بیشتری را از خاک جذب نمایند و یا ازت بیشتری را از برگها به دانه انتقال دهند، شاید با مصرف کمتر کود ازته تولید پروتئین افزایش یابد (۱۱). آستین و همکاران (۳) از شاخص برداشت ازت یا نسبت وزن ازت دانه به ازت کل گیاه

به طور کلی همبستگی بین عملکرد دانه و درصد پروتئین آن در غلاف منفی است (۷، ۸، ۱۲، ۲۲، ۲۵، ۲۶ و ۳۴). برخی از پژوهشگران از نقطه نظر اقتصادی از عملکرد پروتئین دانه (۳۰، ۳۳، ۳۴ و ۳۶) و عده ای نیز از جنبه های فیزیولوژیکی از شاخص برداشت ازت (۶، ۹، ۱۰، ۱۷ و ۲۴) به عنوان معیارهای مناسب انتخاب برای افزایش پروتئین غلات نام برده اند. اصولاً درصد پروتئین و کلا " درصد ترکیبات شیمیائی در گیاهان مختلف از جمله گیاهان صنعتی (نظیر قند در چغندر قند) وقتی با عملکرد بالا ادغام گردد از نظر تامین نیاز

به عنوان معیاری برای سنجش کارآئی تخصیص ازت نام برده‌اند و معتقدند که افزایش آن ممکن است باعث افزایش عملکرد پروتئین دانه و شکست همبستگی منفی بین درصد پروتئین و عملکرد گردد. درحقیقت چنین موفقیتی درگندم (۱۶، ۲۱ و ۲۴) برنج (۳۱) ویولاف (۱۲) کسب شده است. منزوی و رضائی (۱) ضمن بررسی پارامترهای ژنتیکی عملکرد پروتئین دانه و شاخص برداشت ازت درگندم گزارش نمودند که می‌توان از این صفات به عنوان معیارهای انتخاب در برنامه های به نژادی استفاده نمود. هدف از انجام این مطالعه بررسی همبستگی های فنوتیپی و ژنوتیپی درصد پروتئین دانه با عملکرد دانه، عملکرد پروتئین دانه و شاخص برداشت ازت و امکان استفاده از آنها در برنامه های به نژادی است.

مواد و روشها

مواد و روشهای مورد استفاده قبلاً به طور کامل گزارش شده‌اند (۱) و در اینجا به ذکر نکات مختصری اکتفا می‌گردد. به منظور انجام این مطالعه کلیه تلاقیهای ممکن بین ۸ ژنوتیپ گندم به اسامی چادگان،

لردگان، نطنز، کرمانشاه، مشهد، دلیجان، روشن و مغان ۲ انجام شد. والدین و بذور F_1 در گلخانه و بصورت طرح کاملاً تصادفی در چهار تکرار مورد ارزیابی قرار گرفتند. پس از برداشت و خشکانیدن دانه و گاه به مدت ۴۸ ساعت در حرارت ۶۰ درجه سانتیگراد، عملکرد دانه بر حسب گرم در بوته و درصد ازت دانه و گاه به طریقه ماکروکلدال (۲) و به روش تعدیل شده نلسون و سامرز (۲۹) اندازه‌گیری شد و سپس از حاصل ضرب آنها در ۵/۷ می‌زان پروتئین بر حسب درصد ماده خشک تعیین گردید. همچنین عملکرد پروتئین دانه از حاصل ضرب عملکرد دانه در درصد پروتئین آن و بر حسب گرم در بوته و شاخص برداشت ازت از نسبت عملکرد ازت دانه به عملکرد ازت بوته و بر حسب درصد محاسبه گردید.

همبستگیهای فنوتیپی و ژنوتیپی از تجزیه‌های واریانس و کوواریانس ژنوتیپها حاصل شد. بدین منظور ابتدا طبق جدول زیر و زیر نویسهای آن واریانسها و کوواریانسهای فنوتیپی، ژنوتیپی و محیطی با مساوی قراردادن اجزاء مورد انتظار (امید ریاضی) واریانسها و کوواریانسها بامیانگین مربعات و یا حاصل ضربهای مربوطه محاسبه شدند (۱۵).

تجزیه های واریانس و کوواریانس صفات x و y برای g ژنوتیپ در r تکرار

منابع تغییرات	درجات آزادی	میانگین مربعات		امید ریاضی	
		صفت x	صفت y	میانگین حاصلضربها xy	میانگین مربعات
ژنوتیپ	g-1	MSg(x)	MSg(y)	MPg(xy)	$\sigma^2 + r\sigma_g^2$
خطا	g(r-1)	MSe(x)	MSe(y)	MPe(xy)	σ^2

$$\sigma^2_g(x) = MSg(x) - MSe(x)/r, \sigma^2_p(x) = \sigma^2(x) + \sigma^2_g(x)$$

$$\sigma_g(xy) = MPg(xy) - MPe(xy)/r, \sigma_p(xy) = \sigma(xy) + \sigma_g(xy)$$

شاخص برداشت ازت با سایر صفات بیشترین اختلاف را با ضرائب همبستگی ژنوتیپی مربوطه نشان دادند. کلیه ضرائب همبستگی فنوتیپی و ژنوتیپی بجز ضرائب همبستگی درصد پروتئین دانه با سایر صفات مثبت و از نظر آماری معنی دار بوده اند. وجود همبستگی منفی و معنی دار بین عملکرد دانه و درصد پروتئین آن به نقش ژنوتیپ گیاه و پدیده های ژنتیکی (۷، ۱۲ و ۳۵)، عوامل موثر در جذب ازت (۱۸)، محدودیت ازت در خاک (۱۳، ۱۹ و ۲۰)، مصرف بی موقع کود ازته (۲۷) و حتی یک ارتباط غیرژنتیکی و ریاضی بین آنها (۲۳) ربط داده شده است. در این مطالعه همبستگی بین دو صفت مزبور منفی ولی بسیار کوچک بود و در شرایطی حاصل گشت که هیچگونه محدودیتی از نظر ازت خاک وجود نداشت (۱). نتیجه مشابهی توسط کاکس و همکاران (۷) گزارش شده است. بنابراین به نظر می رسد که انتخاب در جهت افزایش درصد پروتئین باعث کاهش معنی داری در عملکرد و یا بالعکس نخواهد شد. موریس و پالسن (۲۷) نیز نشان داده اند که می توان عملکرد دانه و درصد پروتئین آن را با مصرف ازت در زمان مناسب بالا برد. با این وجود ترمن (۳۵) برای گندم و فاوست و فرای (۱۰ و ۱۱) برای یولاف نشان داده اند که همبستگی بین عملکرد دانه و درصد پروتئین آن در محیط های با ازت کم ر زیاد منفی است.

به عقیده بسیاری از محققین (۴، ۱۳، ۱۴ و ۲۴) چنانچه درصد پروتئین با پتانسیل عملکرد و به عنوان عملکرد پروتئین دانه تلفیق یابد مورد استفاده جامعتری پیدا می کند. در این مطالعه ضریب همبستگی عملکرد پروتئین دانه با درصد پروتئین دانه منفی و ناچیز ولی با عملکرد دانه مثبت و بسیار معنی دار بوده است.

سپس ضرائب همبستگی فنوتیپی (r_p) و ژنوتیپی (r_g) با استفاده از فرمولهای زیر تعیین گردیدند (۱۵).

$$r_p = \sigma_{p(xy)} / [\sigma_p^2(x) \sigma_p^2(y)]^{\frac{1}{2}}$$

$$r_g = \sigma_{g(xy)} / [\sigma_g^2(x) \sigma_g^2(y)]^{\frac{1}{2}}$$

ضرائب همبستگی پس از تبدیل به ضرائب تشخیصی R^2 (نسبت جمع مربعات رگرسیون به جمع مربعات کل) و با استفاده از فرمول زیر (۲۸) و توزیع F مورد آزمون معنی دار گرفتند.

$$F = (n-2)R^2 / 1-R^2$$

نتایج و بحث

میانگین های صفات مختلف برای والدها و تلاقیها (جدول ۱) در گزارش دیگری (۱) مورد مقایسه و بحث قرار گرفته اند. ضرائب همبستگی فنوتیپی و ژنوتیپی در جدول ۲ ارائه شده اند. لازم است که در مطالعات ژنتیکی دو علت عمده همبستگی بین صفات یعنی علل ژنتیکی و محیطی مشخص شوند. به عبارت دیگر همبستگی فنوتیپی به دو بخش همبستگی های ژنوتیپی و محیطی تفکیک گردد. همبستگی ژنوتیپی ناشی از پلییوتروپی^۱ (کنترل دو یا چند صفت توسط یک ژن) و لینکیج^۲ (پیوستگی ژنها) است و همبستگی محیطی از تاثیر مشابه یا متفاوت عوامل اقلیمی بر روی دو یا چند صفت ناشی می شود. بدیهی است که در برنامه های به نژادی تفکیک این دو همبستگی و اتکاء به همبستگی های ژنوتیپی از اهمیت خاصی برخوردار است. ضرائب همبستگی ژنوتیپی درصد پروتئین دانه با سایر صفات در حدود ضرایب همبستگی فنوتیپی بودند و کمتر از سایر ضرائب تحت تاثیر عوامل کنترل نشده محیطی قرار گرفته اند. از طرف دیگر ضرائب همبستگی فنوتیپی

جدول ۱- میانگین صفات مختلف در ۸ ژنوتیپ گندم و ۲۸ دورگ F_1 حاصل از تلاقی آنها

صفت	والدها	تلاقیها	میانگین کل
درصد پروتئین دانه	۱۸/۷۸	۱۸/۶۵	۱۸/۷۰
عملکرد دانه (گرم در بوته)	۶/۴۷	۸/۶۲	۸/۱۵
عملکرد پروتئین دانه (گرم در بوته)	۱/۲۲	۱/۶۱	۱/۵۱
شاخص برداشت ازت (درصد)	۳۲/۶۲	۳۳/۰۰	۳۲/۹۱

جدول ۲- ضرائب همبستگی فنوتیپی (پائین قطر) و ژنوتیپی (بالای قطر) بین ۴ صفت در ۳۶ ژنوتیپ گندم

صفت	درصد پروتئین	عملکرد دانه	عملکرد پروتئین دانه	شاخص برداشت ازت
درصد پروتئین دانه	-۰/۱۴	-۰/۰۱	-۰/۱۶	
عملکرد دانه	-۰/۱۵	۰/۷۸**	۰/۶۶**	
عملکرد پروتئین دانه	-۰/۱۰	۰/۹۸**	۰/۶۴**	
شاخص برداشت ازت	-۰/۲۲	۰/۹۲**	۰/۸۸**	

** : معنی دار در سطح احتمال ۱ درصد

و کاهش درصد پروتئین گشته است. کارآئی ژنوتیپها از نظر جذب ازت و تخصیص آن بین دانه و کاه حائز اهمیت بسیار است (۵). بنابراین عقیده فاوست و فرای (۱۱) چنانچه بتوان ژنوتیپهایی از غلات را با کارآئی بالای جذب و انتقال ازت ایجاد نمود می توان عملکرد و درصد پروتئین دانه بیشتر را با مصرف مقادیر کم تا متوسط کودهای ازته بدست آورد. ضرائب همبستگی فنوتیپی و ژنوتیپی شاخص برداشت ازت با درصد پروتئین دانه منفی ولی از نظر آماری معنی دار نبوده اند. از طرف دیگر همبستگی های بین شاخص برداشت ازت و عملکرد دانه و عملکرد پروتئین دانه مثبت و بسیار معنی دار بودند.

بنابراین می توان انتظار داشت که افزایش عملکرد پروتئین دانه معلول افزایش عملکرد دانه بوده و در این میان درصد پروتئین دانه نقشی نداشته است. نتایج مشابهی توسط جلانی و همکاران (۲۰) در یولاف گزارش شده است. لوفلر و بوش (۲۴) نیز با تلاقی یک واریته گندم با سه واریته که به ترتیب حائز پروتئین بالا و عملکرد کم، عملکرد بالا و پروتئین کم، و عملکرد و پروتئین متوسط بودند و انتخاب سه لاین از بیسن نتایج حاصل از هر یک از تلاقیها نتیجه گرفتند که در لاینهای مزبور انتخاب برای عملکرد پروتئین به ترتیب منجر به افزایش توأم درصد پروتئین و عملکرد، افزایش عملکرد و ثابت ماندن درصد پروتئین و افزایش عملکرد

بنابراین اگرچه افزایش شاخص برداشت ازت باعث افزایش درصد پروتئین نمی‌گردد ولی چنین استنباط می‌شود که می‌توان از طریق انتخاب برای شاخص برداشت ازت بر مشکل وجود همبستگی منفی بین درصد پروتئین دانه و عملکرد فائق آمد و کارآئی تخصیص ازت را افزایش داد. وجود همبستگی مثبت بین شاخص برداشت ازت و عملکرد پروتئین دانه و همبستگی منفی بین شاخص برداشت ازت و عملکرد پروتئین کاه دریولاف نشان داده است که انتخاب برای شاخص برداشت ازت، راندمان انتقال ازت در گیاه را بهبود می‌بخشد (۱۱ و ۱۰). لوفلر و بوش (۲۴) گزارش کردند که شاخص برداشت ازت ملاک انتخاب مناسبی برای افزایش عملکرد دانه بدون کاهش درصد پروتئین آن می‌باشد. راثو و همکاران (۳۲) در گندم به این نتیجه رسیدند که انتخاب ارقامی با کارآئی بالای مصرف ازت برای افزایش توام پروتئین و عملکرد دانه ضروری است. نتایج منتشر شده برای یولاف (۱۱ و ۱۰) و گندم (۹ و ۲۵) مبین این مطلب است که جذب و تخصیص ازت فاقد همبستگی بوده و این دو پدیده توسط مکانیسم‌های جداگانه کنترل می‌گردند.

بسیاری از روش‌های به نژادی توسط همبستگی های بین صفات تعیین می‌گردند. به عنوان مثال بنظر می‌رسد که بهترین روش برای افزایش عملکرد پروتئین دانه در

گندم از طریق انتخاب برای عملکرد دانه باشد. یکی از روش‌های معمول در این زمینه انتخاب دو مرحله‌ای است. بدین ترتیب که ابتدا در یک جامعه متنوع لاین‌های با عملکرد بالا انتخاب می‌کردند و پس از چند نسل به‌گزینی در بین لاین‌های انتخابی نسبت به‌گزینش برای درصد بالای پروتئین اقدام می‌گردد. اشکال اساسی این روش در از دست دادن تنوع ژنتیکی برای درصد پروتئین دانه در طی مراحل انتخاب برای عملکرد است. به همین علت استفاده از نوعی شاخص انتخاب که به عملکرد یا درصد پروتئین و یا هر دو امکان دخالت در انتخاب برای عملکرد پروتئین را می‌دهد پیشنهاد شده است. البته لازمه این امر استفاده از جوامع بزرگ و متنوع است تا امکان انتخاب برای لاین‌های با درصد پروتئین بالا و عملکرد مطلوب وجود داشته باشد. از آنجائی که عملکرد با لای پروتئین دانه لزوماً به مفهوم راندمان تخصیص ازت جذب شده نمی‌باشد و مقادیر زیادی ازت می‌تواند در ساقه ذخیره گردد، به نظر می‌رسد که شاخص برداشت ازت از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. همبستگی های با لای این صفت با عملکرد دانه و عملکرد پروتئین دانه و همچنین سهم با لای اثرات افزایشی ژنها در کنترل ژنتیکی آن (۱) مبین کارآئی با لای این صفت در برنامه های به نژادی است.

مراجع مورد استفاده:

REFERENCES:

- 1- منزوی کرباسی، ب. و ع. رضائی. ۱۳۶۸. برآوردهای قابلیت ترکیب پذیری و وراثت پذیری درصد پروتئین دانه و خصوصیات مرتبط با آن در گندم پائیزه (*Triticum aestivum* L.). مجله علوم کشاورزی ایران، جلد ۲۱، شماره های ۳ و ۴، ص: ۳۱-۴۲.

2- Association of official analytical chemists. 1984. Official methods of analysis. 14th ed. AOAC, Washington, DC.

- 3 - Austin, R.B., M.A. Ford, J.A. Edrich., & R.D. Blackwell. 1977. The nitrogen economy of winter wheat. J.Agric. Sci. 88: 159-167.
- 4 - Bhatia, C.R. 1975. Criteria for early generation selection in wheat breeding programmes for improving protein productivity. Euphytica 24: 789-794.
- 5 - Bhatia, C.R., & R.Rabson. 1976. Bioenergetic consideration in cereal breeding for protein improvement. Science 194: 1418-1421.
- 6 - Cox, M.C., C.D. Qualset., & D.W. Rains. 1985 . Genetic variation for nitrogen assimilation and translocation in wheat. I. Dry matter and nitrogen accumulation. Crop Sci. 25: 430-435.
- 7 - Cox, M.C., C.E. Qualset., & D.W.Rains. 1985 . Genetic variation for nitrogen assimilation and translocation in wheat. II.nitrogen assimilation in relation to grain yield and protein. Crop Sci. 25. 435-440.
- 8 - Deckard, E.L, K.A. Lueken., L.R. Joppa., & J.J. Hammond. 1977. Nitrate reductase activity, nitrogen distribution, grain yield, and grain protein of tall and semidwarf near isogenic of Triticum aestivum and T.turgidum. Crop Sci. 17: 293-296.
- 9 - Desai, R.M, & C.R. Bhatia. 1978. Nitrogen uptake and nitrogen harvest index in durum wheat cultivars varying in their grain protein concentration. Euphytica 27: 561-566.
- 10- Fawcett, J.A., & K.J. Frey. 1982. Nitrogen harvest index variation in Avena sativa and A.sterilis. Proc. Iowa Acad. Sci. 89: 155-159.
- 11- Fawcett, J A., & K.J. Frey. 1983. Association among nitrogen harvest index and other traits within two Avena species. Proc. Iowa Acad. Sci. 90: 150-151.
- 12- Frey, K.J. 1977. Protein of oat. Z.Pflanzenzuchtg 78: 185-215.
- 13- Hageman, R.H., R.J. Lambert., D. Loussaent., M. Dalling., & L.A. Klepper. 1976. Nitrate and nitrate reductase as factors limiting protein synthesis. P: 103-134. In Genetic improvement of seed protein. National Academy of Science, National Research Council, Washington, DC.
- 14- Hahne, J. 1987. Combined evaluation of relationships between different parameters of protein and yield formation processes as a basis for a procedure to select parental forms in breeding for protein content. Plant Breed. Ab. Vol. 57(10) 8688.
- 15- Hallauer, A.R., & B.B. Miranda, Fo. 1982. Quantitative genetic in maize breeding. The Iowa State Univ. Press. Ames, Iowa.
- 16- Halloran, G.M. 1981. Grain yield and protein relationship in a wheat cross. Crop Sci. 21: 699-701.
- 17- Halloran, G.M., & J.W. Lee. 1979. Plant nitrogen distribution in wheat cultivars. Aust. J. Agric. Res. 30: 779-789.
- 18- Hoffaker, R.C., & D.W. Rains. 1978. Factors influencing nitrate acquisition by plants, assimilation and rate of reduced nitrogen. P: 1-43. in Nielsen, D.R. & J.D. Macdonald (eds.) Nitrogen in the environment, Vol.2, Academic Press. New York.

- 19- Hucklesby, D.P., C.M. Brown, S.E. Howell., & R.H. Hageman. 1971. Late spring application of nitrogen for efficient utilization and enhance production of grain and grain protein of wheat. *Agron. J.* 63: 274-276.
- 20- Jalani, B.S., K.J. Frey, & B.T. Bailey. 1981. Variation in protein yield and its relationship to growth rate, harvest index, grain yield, and grain-protein content of oats (Avena sativa L.) following selfing and outcrossing of M₁ plants. *Z. Pflanzenzuchtg* 86: 89-98.
- 21- Johnson, V.A., P.J. Mattem, C.J. Peterson., & S.L. Kuhr. 1985. Improvement of wheat protein by traditional breeding and genetic techniques. *Cereal Chem.* 62: 350-355.
- 22- Khawelani, M.A., & G.A. Tylor. 1987. Grain protein and grain yield as functions of dry matter, plant protein, and chlorophyll characteristic in elite international winter wheat. *Agron. Abstr. Am. Soc. of Agron. Madison, WI.*
- 23- Kibite, S.A. 1987. A computer simulation of protein yield relationship in wheat. *Agron. Abstr. Am. Soc. of Agron. Madison, WI*
- 24- Loffler, C.M., & R.H. Busch. 1982. Selection for grain protein, grain yield, and nitrogen partitioning efficiency in hard red spring wheat. *Crop Sci.* 22: 591-595.
- 25- Loffler, C.M., T.L. Rauch, & R.H. Busch. 1985. Grain and plant protein relationships in hard red spring wheat. *Crop. Sci.* 25: 521-524.
- 26- Mc Neal, F.H., M.A. Berg, C.F. Mc Guire, V.R. Stewart, & D.E. Baldrige. 1972. Grain and plant nitrogen relationship in eight spring wheat crosses. Triticum aestivum (L.). *Crop Sci.* 12: 599-602.
- 27- Morris, C.F., & G.M. Paulsen. 1985. Development of hard winter wheat after anthesis as affected by nitrogen nutrition. *Crop Sci.* 25: 1007-1010.
- 28- Morrison, D.F. 1967. *Multivariate statistical methods.* McGraw-Hill, New York.
- 29- Nelson, D.W., & L.E. Sommers. 1973. Determination of total nitrogen in plant material. *Agron. J.* 65: 109-112.
- 30- Neyra, C.R. 1986. *Biochemical basis of plant breeding. Vol II: Nitrogen metabolism.* CRC Press. Inc, New York.
- 31- Perez, C.M., G.B. Gagampang, B.V. Esmama, R.U. Monserrate, & B.O. Juliano. 1973. Protein metabolism in leaves and developing grains of rices differing in grain protein content. *Plant Physiol.* 51: 537-542.
- 32- Rao, K.P., D.W. Rains, C.D. Qualset, & R. C. Hoffaker. 1977. Nitrogen nutrition and grain protein in two spring wheat genotypes differing in nitrate reductase activity. *Crop Sci.* 17: 283-286.
- 33- Sarrafi, A., R. Ecochard, & C. Planchon. 1987. Heredity of protein yield in barley. *Agron. Abstr. Am. Soc. of Agron. Madison, WI.*
- 34- Takeda, K., & K.J. Frey. 1979. Protein yield and its relationship to other traits in backcross populations from an Avena sativa X Avena sterilis cross. *Crop Sci.* 19: 623-628.
- 35- Terman, G.L. 1979. Yields and protein content of wheat grain as affected by cultivar, N, and environmental growth factors. *Crop Sci.* 71: 437-440.

- 36- Wilson, N.D., D.E. Weibel, & R.W. Mc New. 1978. Diallel analysis of grain yield, percent protein, and protein yield in grain sorghum. Crop Sci. 18: 491-495.

Phenotypic and Genotypic Correlations of Protein Percentage
and Some Other Traits in Wheat (Triticum aestivum L.)

A.REZAI and B. MONZAVI KARBASI

Assistant Professor and Graduate Student, Isfahan University
of Technology, Isfahan, Iran.

Received for Publication June 3, 1989.

SUMMARY

The analyses of variance and covariance were used to calculate the phenotypic and genotypic correlations between protein percentage, grain yield, protein yield and nitrogen harvest index among 36 genotypes (8 parents and their 28 F₁'s crosses) of wheat. All correlation coefficients, except correlations between protein percentage and other traits, were positive and statistically significant. According to the results obtained, it seems possible to improve the protein of wheat through selection for protein yield and nitrogen harvest index. Selection for these two traits will result in protein improvement through the increase of yield and partitioning efficiency of nitrogen between grain and straw, respectively. Therefore, these two traits can be considered as a type of selection indices in breeding programmes.

همبستگی های فنوتیپی و ژنوتیپی در صد پروتئین دانه با چند صفت دیگر در گندم پائیزه

(*Triticum aestivum* L.)

عبدالمجید رضائی و بهجت اله منزوی کرباسی راوری

بترتیب استادیار و دانشجوی فوق لیسانس گروه زراعت و اصلاح نباتات دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان.

تاریخ وصول سیزدهم خردادماه ۱۳۶۸.

چکیده

از تجزیه های واریانس و کوواریانس برای تعیین ضرائب همبستگی فنوتیپی و ژنوتیپی بین درصد پروتئین دانه، عملکرد دانه، عملکرد پروتئین دانه و شاخص برداشت ازت در ۳۶ ژنوتیپ گندم (متشکل از ۸ والد و ۲۸ دو رگ F_1 حاصل از تلاقی آنها) استفاده شد. ژنوتیپها در گلخانه و به صورت طرح کاملاً تصادفی در چهار تکرار ارزیابی شدند. کلیه ضرائب همبستگی بجز همبستگی های درصد پروتئین دانه با سایر صفات مثبت و از نظر آماری معنی دار بودند. طبق نتایج حاصل به نظر می رسد که می توان از طریق انتخاب برای عملکرد پروتئین دانه و شاخص برداشت ازت که نوعی شاخص انتخاب تلقی می گردند برای افزایش پروتئین در گندم استفاده نمود. انتخاب برای عملکرد پروتئین دانه و شاخص برداشت ازت به ترتیب از طریق افزایش عملکرد و بهبود راندمان تخصیص ازت بین دانه و کاه منجر به بهبود وضعیت پروتئین می شوند. بنابراین می توان از این دو صفت به عنوان نوعی شاخص انتخاب در برنامه های به نژادی استفاده نمود.

مقدمه

اقتصادی حائز اهمیت می شود. بدیهی است که افزایش عملکرد پروتئین از طریق افزایش عملکرد و یا درصد پروتئین دانه میسر می گردد، ولی وجود همبستگی منفی بین دو صفت اخیرالذکر امکان افزایش عملکرد پروتئین دانه را از طریق افزایش هر دو صفت مورد تردید قرار داده است. از طرف دیگر چنانچه ژنوتیپهای از غلات تولید شوند که بتوانند ازت بیشتری را از خاک جذب نمایند و یا ازت بیشتری را از برگها به دانه انتقال دهند، شاید با مصرف کمتر کود ازته تولید پروتئین افزایش یابد (۱۱). آستین و همکاران (۳) از شاخص برداشت ازت یا نسبت وزن ازت دانه به ازت کل گیاه

به طور کلی همبستگی بین عملکرد دانه و درصد پروتئین آن در غلاف منفی است (۷، ۸، ۱۲، ۲۲، ۲۵، ۲۶ و ۳۴). برخی از پژوهشگران از نقطه نظر اقتصادی از عملکرد پروتئین دانه (۳۰، ۳۳، ۳۴ و ۳۶) وعده ای نیز از جنبه های فیزیولوژیکی از شاخص برداشت ازت (۶، ۹، ۱۰، ۱۷ و ۲۴) به عنوان معیارهای مناسب انتخاب برای افزایش پروتئین غلات نام برده اند. اصولاً درصد پروتئین و کلا " درصد ترکیبات شیمیائی در گیاهان مختلف از جمله گیاهان صنعتی (نظیر قند در چغندر قند) وقتی با عملکرد بالا ادغام گردد از نظر تامین نیاز

به عنوان معیاری برای سنجش کارآئی تخصیص ازت نام برده‌اند و معتقدند که افزایش آن ممکن است باعث افزایش عملکرد پروتئین دانه و شکست همبستگی منفی بین درصد پروتئین و عملکرد گردد. درحقیقت چنین موفقیتی درگندم (۱۶، ۲۱ و ۲۴) برنج (۳۱) ویولاف (۱۲) کسب شده است. منزوی و رضائی (۱) ضمن بررسی پارامترهای ژنتیکی عملکرد پروتئین دانه و شاخص برداشت ازت درگندم گزارش نمودند که می‌توان از این صفات به عنوان معیارهای انتخاب در برنامه های به نژادی استفاده نمود. هدف از انجام این مطالعه بررسی همبستگی های فنوتیپی و ژنوتیپی درصد پروتئین دانه با عملکرد دانه، عملکرد پروتئین دانه و شاخص برداشت ازت و امکان استفاده از آنها در برنامه های به نژادی است.

مواد و روشها

مواد و روشهای مورد استفاده قبلاً به طور کامل گزارش شده‌اند (۱) و در اینجا به ذکر نکات مختصری اکتفا می‌گردد. به منظور انجام این مطالعه کلیه تلاقیهای ممکن بین ۸ ژنوتیپ گندم به اسامی چادگان،

لردگان، نطنز، کرمانشاه، مشهد، دلیجان، روشن و مغان ۲ انجام شد. والدین و بذور F_1 در گلخانه و بصورت طرح کاملاً تصادفی در چهار تکرار مورد ارزیابی قرار گرفتند. پس از برداشت و خشکانیدن دانه و گاه به مدت ۴۸ ساعت در حرارت ۶۰ درجه سانتیگراد، عملکرد دانه بر حسب گرم در بوته و درصد ازت دانه و گاه به طریقه ماکروکلدال (۲) و به روش تعدیل شده نلسون و سامرز (۲۹) اندازه‌گیری شد و سپس از حاصل ضرب آنها در ۵/۷ می‌زان پروتئین بر حسب درصد ماده خشک تعیین گردید. همچنین عملکرد پروتئین دانه از حاصل ضرب عملکرد دانه در درصد پروتئین آن و بر حسب گرم در بوته و شاخص برداشت ازت از نسبت عملکرد ازت دانه به عملکرد ازت بوته و بر حسب درصد محاسبه گردید.

همبستگیهای فنوتیپی و ژنوتیپی از تجزیه‌های واریانس و کوواریانس ژنوتیپها حاصل شد. بدین منظور ابتدا طبق جدول زیر و زیر نویسهای آن واریانسها و کوواریانسهای فنوتیپی، ژنوتیپی و محیطی با مساوی قراردادن اجزاء مورد انتظار (امید ریاضی) واریانسها و کوواریانسها بامیانگین مربعات و یا حاصل ضربهای مربوطه محاسبه شدند (۱۵).

تجزیه های واریانس و کوواریانس صفات x و y برای g ژنوتیپ در r تکرار

منابع تغییرات	درجات آزادی	میانگین مربعات		امید ریاضی	
		صفت x	صفت y	میانگین حاصلضربها xy	میانگین مربعات
ژنوتیپ	g-1	MSg(x)	MSg(y)	MPg(xy)	$\sigma^2 + r\sigma_g^2$
خطا	g(r-1)	MSe(x)	MSe(y)	MPe(xy)	σ^2

$$\sigma^2_g(x) = MSg(x) - MSe(x)/r, \sigma^2_p(x) = \sigma^2(x) + \sigma^2_g(x)$$

$$\sigma_g(xy) = MPg(xy) - MPe(xy)/r, \sigma_p(xy) = \sigma(xy) + \sigma_g(xy)$$

شاخص برداشت ازت با سایر صفات بیشترین اختلاف را با ضرائب همبستگی ژنوتیپی مربوطه نشان دادند. کلیه ضرائب همبستگی فنوتیپی و ژنوتیپی بجز ضرائب همبستگی درصد پروتئین دانه با سایر صفات مثبت و از نظر آماری معنی دار بوده اند. وجود همبستگی منفی و معنی دار بین عملکرد دانه و درصد پروتئین آن به نقش ژنوتیپ گیاه و پدیده های ژنتیکی (۷، ۱۲ و ۳۵)، عوامل موثر در جذب ازت (۱۸)، محدودیت ازت در خاک (۱۳، ۱۹ و ۲۰)، مصرف بی موقع کود ازته (۲۷) و حتی یک ارتباط غیرژنتیکی و ریاضی بین آنها (۲۳) ربط داده شده است. در این مطالعه همبستگی بین دو صفت مزبور منفی ولی بسیار کوچک بود و در شرایطی حاصل گشت که هیچگونه محدودیتی از نظر ازت خاک وجود نداشت (۱). نتیجه مشابهی توسط کاکس و همکاران (۷) گزارش شده است. بنابراین به نظر می رسد که انتخاب در جهت افزایش درصد پروتئین باعث کاهش معنی داری در عملکرد و یا بالعکس نخواهد شد. موریس و پالسن (۲۷) نیز نشان داده اند که می توان عملکرد دانه و درصد پروتئین آن را با مصرف ازت در زمان مناسب بالا برد. با این وجود ترمن (۳۵) برای گندم و فاوست و فرای (۱۰ و ۱۱) برای یولاف نشان داده اند که همبستگی بین عملکرد دانه و درصد پروتئین آن در محیط های با ازت کم و زیاد منفی است.

به عقیده بسیاری از محققین (۴، ۱۳، ۱۴ و ۲۴) چنانچه درصد پروتئین با پتانسیل عملکرد و به عنوان عملکرد پروتئین دانه تلفیق یابد مورد استفاده جامعتری پیدا می کند. در این مطالعه ضریب همبستگی عملکرد پروتئین دانه با درصد پروتئین دانه منفی و ناچیز ولی با عملکرد دانه مثبت و بسیار معنی دار بوده است.

سپس ضرائب همبستگی فنوتیپی (r_p) و ژنوتیپی (r_g) با استفاده از فرمولهای زیر تعیین گردیدند (۱۵).

$$r_p = \sigma_{p(xy)} / [\sigma_p^2(x) \sigma_p^2(y)]^{\frac{1}{2}}$$

$$r_g = \sigma_{g(xy)} / [\sigma_g^2(x) \sigma_g^2(y)]^{\frac{1}{2}}$$

ضرائب همبستگی پس از تبدیل به ضرائب تشخیصی R^2 (نسبت جمع مربعات رگرسیون به جمع مربعات کل) و با استفاده از فرمول زیر (۲۸) و توزیع F مورد آزمون معنی دار گرفتند.

$$F = (n-2)R^2 / 1-R^2$$

نتایج و بحث

میانگین های صفات مختلف برای والدها و تلاقیها (جدول ۱) در گزارش دیگری (۱) مورد مقایسه و بحث قرار گرفته اند. ضرائب همبستگی فنوتیپی و ژنوتیپی در جدول ۲ ارائه شده اند. لازم است که در مطالعات ژنتیکی دو علت عمده همبستگی بین صفات یعنی علل ژنتیکی و محیطی مشخص شوند. به عبارت دیگر همبستگی فنوتیپی به دو بخش همبستگی های ژنوتیپی و محیطی تفکیک گردد. همبستگی ژنوتیپی ناشی از پلیپلوئیدی^۱ (کنترل دو یا چند صفت توسط یک ژن) و لینکیج^۲ (پیوستگی ژنها) است و همبستگی محیطی از تاثیر مشابه یا متفاوت عوامل اقلیمی بر روی دو یا چند صفت ناشی می شود. بدیهی است که در برنامه های به نژادی تفکیک این دو همبستگی و اتکاء به همبستگی های ژنوتیپی از اهمیت خاصی برخوردار است. ضرائب همبستگی ژنوتیپی درصد پروتئین دانه با سایر صفات در حدود ضرایب همبستگی فنوتیپی بودند و کمتر از سایر ضرائب تحت تاثیر عوامل کنترل نشده محیطی قرار گرفته اند. از طرف دیگر ضرائب همبستگی فنوتیپی

جدول ۱- میانگین صفات مختلف در ۸ ژنوتیپ گندم و ۲۸ دورگ F_1 حاصل از تلاقی آنها

صفت	والدها	تلاقیها	میانگین کل
درصد پروتئین دانه	۱۸/۷۸	۱۸/۶۵	۱۸/۷۰
عملکرد دانه (گرم در بوته)	۶/۴۷	۸/۶۲	۸/۱۵
عملکرد پروتئین دانه (گرم در بوته)	۱/۲۲	۱/۶۱	۱/۵۱
شاخص برداشت ازت (درصد)	۳۲/۶۲	۳۳/۰۰	۳۲/۹۱

جدول ۲- ضرائب همبستگی فنوتیپی (پائین قطر) و ژنوتیپی (بالای قطر) بین ۴ صفت در ۳۶ ژنوتیپ گندم

صفت	درصد پروتئین	عملکرد دانه	عملکرد پروتئین دانه	شاخص برداشت ازت
درصد پروتئین دانه	-۰/۱۴	-۰/۰۱	-۰/۱۶	
عملکرد دانه	-۰/۱۵	۰/۷۸**	۰/۶۶**	
عملکرد پروتئین دانه	-۰/۱۰	۰/۹۸**	۰/۶۴**	
شاخص برداشت ازت	-۰/۲۲	۰/۹۲**	۰/۸۸**	

** : معنی دار در سطح احتمال ۱ درصد

بنابراین می‌توان انتظار داشت که افزایش عملکرد پروتئین دانه معلول افزایش عملکرد دانه بوده و در این میان درصد پروتئین دانه نقشی نداشته است. نتایج مشابهی توسط جلانی و همکاران (۲۰) در یولاف گزارش شده است. لوفلر و بوش (۲۴) نیز با تلاقی یک واریته گندم با سه واریته که به ترتیب حائز پروتئین بالا و عملکرد کم، عملکرد بالا و پروتئین کم، و عملکرد و پروتئین متوسط بودند و انتخاب سه لاین از بیسن نتایج حاصل از هر یک از تلاقیها نتیجه گرفتند که در لاینهای مزبور انتخاب برای عملکرد پروتئین به ترتیب منجر به افزایش توأم درصد پروتئین و عملکرد، افزایش عملکرد و ثابت ماندن درصد پروتئین و افزایش عملکرد و کاهش درصد پروتئین گشته است.

کارآئی ژنوتیپها از نظر جذب ازت و تخصیص آن بین دانه و کاه حائز اهمیت بسیار است (۵). بنابراین عقیده فاوست و فرای (۱۱) چنانچه بتوان ژنوتیپهایی از غلات را با کارآئی بالای جذب و انتقال ازت ایجاد نمود می‌توان عملکرد و درصد پروتئین دانه بیشتر را با مصرف مقادیر کم تا متوسط کودهای ازته بدست آورد. ضرائب همبستگی فنوتیپی و ژنوتیپی شاخص برداشت ازت با درصد پروتئین دانه منفی ولی از نظر آماری معنی دار نبوده‌اند. از طرف دیگر همبستگی های بین شاخص برداشت ازت و عملکرد دانه و عملکرد پروتئین دانه مثبت و بسیار معنی دار بودند.

بنابراین اگرچه افزایش شاخص برداشت ازت باعث افزایش درصد پروتئین نمی‌گردد ولی چنین استنباط می‌شود که می‌توان از طریق انتخاب برای شاخص برداشت ازت بر مشکل وجود همبستگی منفی بین درصد پروتئین دانه و عملکرد فائق آمد و کارآئی تخصیص ازت را افزایش داد. وجود همبستگی مثبت بین شاخص برداشت ازت و عملکرد پروتئین دانه و همبستگی منفی بین شاخص برداشت ازت و عملکرد پروتئین کاه دریولاف نشان داده است که انتخاب برای شاخص برداشت ازت، راندمان انتقال ازت در گیاه را بهبود می‌بخشد (۱۱ و ۱۰). لوفلر و بوش (۲۴) گزارش کردند که شاخص برداشت ازت ملاک انتخاب مناسبی برای افزایش عملکرد دانه بدون کاهش درصد پروتئین آن می‌باشد. راثو و همکاران (۳۲) در گندم به این نتیجه رسیدند که انتخاب ارقامی با کارآئی بالای مصرف ازت برای افزایش توام پروتئین و عملکرد دانه ضروری است. نتایج منتشر شده برای یولاف (۱۱ و ۱۰) و گندم (۹ و ۲۵) مبین این مطلب است که جذب و تخصیص ازت فاقد همبستگی بوده و این دو پدیده توسط مکانیسم‌های جداگانه کنترل می‌گردند.

بسیاری از روش‌های به نژادی توسط همبستگی های بین صفات تعیین می‌گردند. به عنوان مثال بنظر می‌رسد که بهترین روش برای افزایش عملکرد پروتئین دانه در

گندم از طریق انتخاب برای عملکرد دانه باشد. یکی از روش‌های معمول در این زمینه انتخاب دو مرحله‌ای است. بدین ترتیب که ابتدا در یک جامعه متنوع لاین‌های با عملکرد بالا انتخاب می‌کردند و پس از چند نسل به‌گزینی در بین لاین‌های انتخابی نسبت به‌گزینش برای درصد بالای پروتئین اقدام می‌گردد. اشکال اساسی این روش در از دست دادن تنوع ژنتیکی برای درصد پروتئین دانه در طی مراحل انتخاب برای عملکرد است. به همین علت استفاده از نوعی شاخص انتخاب که به عملکرد یا درصد پروتئین و یا هر دو امکان دخالت در انتخاب برای عملکرد پروتئین را می‌دهد پیشنهاد شده است. البته لازمه این امر استفاده از جوامع بزرگ و متنوع است تا امکان انتخاب برای لاین‌های با درصد پروتئین بالا و عملکرد مطلوب وجود داشته باشد. از آنجائی که عملکرد با لای پروتئین دانه لزوماً به مفهوم راندمان تخصیص ازت جذب شده نمی‌باشد و مقادیر زیادی ازت می‌تواند در ساقه ذخیره گردد، به نظر می‌رسد که شاخص برداشت ازت از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. همبستگی های با لای این صفت با عملکرد دانه و عملکرد پروتئین دانه و همچنین سهم با لای اثرات افزایشی ژنها در کنترل ژنتیکی آن (۱) مبین کارآئی با لای این صفت در برنامه های به نژادی است.

مراجع مورد استفاده:

REFERENCES:

- 1- منزوی کرباسی، ب. و رضائی، ع. ۱۳۶۸. برآوردهای قابلیت ترکیب پذیری و وراثت پذیری درصد پروتئین دانه و خصوصیات مرتبط با آن در گندم پائیزه (*Triticum aestivum* L.). مجله علوم کشاورزی ایران، جلد ۲۱، شماره های ۳ و ۴، ص: ۳۱-۴۲.

- 3 - Austin, R.B., M.A. Ford, J.A. Edrich., & R.D. Blackwell. 1977. The nitrogen economy of winter wheat. J.Agric. Sci. 88: 159-167.
- 4 - Bhatia, C.R. 1975. Criteria for early generation selection in wheat breeding programmes for improving protein productivity. Euphytica 24: 789-794.
- 5 - Bhatia, C.R., & R.Rabson. 1976. Bioenergetic consideration in cereal breeding for protein improvement. Science 194: 1418-1421.
- 6 - Cox, M.C., C.D. Qualset., & D.W. Rains. 1985 . Genetic variation for nitrogen assimilation and translocation in wheat. I. Dry matter and nitrogen accumulation. Crop Sci. 25: 430-435.
- 7 - Cox, M.C., C.E. Qualset., & D.W.Rains. 1985 . Genetic variation for nitrogen assimilation and translocation in wheat. II.nitrogen assimilation in relation to grain yield and protein. Crop Sci. 25. 435-440.
- 8 - Deckard, E.L, K.A. Lueken., L.R. Joppa., & J.J. Hammond. 1977. Nitrate reductase activity, nitrogen distribution, grain yield, and grain protein of tall and semidwarf near isogenic of Triticum aestivum and T.turgidum. Crop Sci. 17: 293-296.
- 9 - Desai, R.M, & C.R. Bhatia. 1978. Nitrogen uptake and nitrogen harvest index in durum wheat cultivars varying in their grain protein concentration. Euphytica 27: 561-566.
- 10- Fawcett, J.A., & K.J. Frey. 1982. Nitrogen harvest index variation in Avena sativa and A.sterilis. Proc. Iowa Acad. Sci. 89: 155-159.
- 11- Fawcett, J A., & K.J. Frey. 1983. Association among nitrogen harvest index and other traits within two Avena species. Proc. Iowa Acad. Sci. 90: 150-151.
- 12- Frey, K.J. 1977. Protein of oat. Z.Pflanzenzuchtg 78: 185-215.
- 13- Hageman, R.H., R.J. Lambert., D. Loussaent., M. Dalling., & L.A. Klepper. 1976. Nitrate and nitrate reductase as factors limiting protein synthesis. P: 103-134. In Genetic improvement of seed protein. National Academy of Science, National Research Council, Washington, DC.
- 14- Hahne, J. 1987. Combined evaluation of relationships between different parameters of protein and yield formation processes as a basis for a procedure to select parental forms in breeding for protein content. Plant Breed. Ab. Vol. 57(10) 8688.
- 15- Hallauer, A.R., & B.B. Miranda, Fo. 1982. Quantitative genetic in maize breeding. The Iowa State Univ. Press. Ames, Iowa.
- 16- Halloran, G.M. 1981. Grain yield and protein relationship in a wheat cross. Crop Sci. 21: 699-701.
- 17- Halloran, G.M., & J.W. Lee. 1979. Plant nitrogen distribution in wheat cultivars. Aust. J. Agric. Res. 30: 779-789.
- 18- Hoffaker, R.C., & D.W. Rains. 1978. Factors influencing nitrate acquisition by plants, assimilation and rate of reduced nitrogen. P: 1-43. in Nielsen, D.R. & J.D. Macdonald (eds.) Nitrogen in the environment, Vol.2, Academic Press. New York.

- 19- Hucklesby, D.P., C.M. Brown, S.E. Howell., & R.H. Hageman. 1971. Late spring application of nitrogen for efficient utilization and enhance production of grain and grain protein of wheat. *Agron. J.* 63: 274-276.
- 20- Jalani, B.S., K.J. Frey, & B.T. Bailey. 1981. Variation in protein yield and its relationship to growth rate, harvest index, grain yield, and groat-protein content of oats (Avena sativa L.) to following selfing and outcrossing of M₁ plants. *Z. Pflanzenzuchtg* 86: 89-98.
- 21- Johnson, V.A., P.J. Mattem, C.J. Peterson., & S.L. Kuhr. 1985. Improvement of wheat protein by traditional breeding and genetic techniques. *Cereal Chem.* 62: 350-355.
- 22- Khawelani, M.A., & G.A. Tylor. 1987. Grain protein and grain yield as functions of dry matter, plant protein, and chlorophyll characteristic in elite international winter wheat. *Agron. Abstr. Am. Soc. of Agron. Madison, WI.*
- 23- Kibite, S.A. 1987. A computer simulation of protein yield relationship in wheat. *Agron. Abstr. Am. Soc. of Agron. Madison, WI*
- 24- Loffler, C.M., & R.H. Busch. 1982. Selection for grain protein, grain yield, and nitrogen partitioning efficiency in hard red spring wheat. *Crop Sci.* 22: 591-595.
- 25- Loffler, C.M., T.L. Rauch, & R.H. Busch. 1985. Grain and plant protein relationships in hard red spring wheat. *Crop. Sci.* 25: 521-524.
- 26- Mc Neal, F.H., M.A. Berg, C.F. Mc Guire, V.R. Stewart, & D.E. Baldrige. 1972. Grain and plant nitrogen relationship in eight spring wheat crosses. Triticum aestivum (L.). *Crop Sci.* 12: 599-602.
- 27- Morris, C.F., & G.M. Paulsen. 1985. Development of hard winter wheat after anthesis as affected by nitrogen nutrition. *Crop Sci.* 25: 1007-1010.
- 28- Morrison, D.F. 1967. *Multivariate statistical methods.* McGraw-Hill, New York.
- 29- Nelson, D.W., & L.E. Sommers. 1973. Determination of total nitrogen in plant material. *Agron. J.* 65: 109-112.
- 30- Neyra, C.R. 1986. *Biochemical basis of plant breeding. Vol II: Nitrogen metabolism.* CRC Press. Inc, New York.
- 31- Perez, C.M., G.B. Gagampang, B.V. Esmama, R.U. Monserrate, & B.O. Juliano. 1973. Protein metabolism in leaves and developing grains of rices differing in grain protein content. *Plant Physiol.* 51: 537-542.
- 32- Rao, K.P., D.W. Rains, C.D. Qualset, & R. C. Hoffaker. 1977. Nitrogen nutrition and grain protein in two spring wheat genotypes differing in nitrate reductase activity. *Crop Sci.* 17: 283-286.
- 33- Sarrafi, A., R. Ecochard, & C. Planchon. 1987. Heredity of protein yield in barley. *Agron. Abstr. Am. Soc. of Agron. Madison, WI.*
- 34- Takeda, K., & K.J. Frey. 1979. Protein yield and its relationship to other traits in backcross populations from an Avena sativa X Avena sterilis cross. *Crop Sci.* 19: 623-628.
- 35- Terman, G.L. 1979. Yields and protein content of wheat grain as affected by cultivar, N, and environmental growth factors. *Crop Sci.* 71: 437-440.

- 36- Wilson, N.D., D.E. Weibel, & R.W. Mc New. 1978. Diallel analysis of grain yield, percent protein, and protein yield in grain sorghum. Crop Sci. 18: 491-495.

Phenotypic and Genotypic Correlations of Protein Percentage
and Some Other Traits in Wheat (Triticum aestivum L.)

A.REZAI and B. MONZAVI KARBASI

Assistant Professor and Graduate Student, Isfahan University
of Technology, Isfahan, Iran.

Received for Publication June 3, 1989.

SUMMARY

The analyses of variance and covariance were used to calculate the phenotypic and genotypic correlations between protein percentage, grain yield, protein yield and nitrogen harvest index among 36 genotypes (8 parents and their 28 F₁'s crosses) of wheat. All correlation coefficients, except correlations between protein percentage and other traits, were positive and statistically significant. According to the results obtained, it seems possible to improve the protein of wheat through selection for protein yield and nitrogen harvest index. Selection for these two traits will result in protein improvement through the increase of yield and partitioning efficiency of nitrogen between grain and straw, respectively. Therefore, these two traits can be considered as a type of selection indices in breeding programmes.